

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Archiepiscopis Et Episcopos, Abbatibus, & aliis Prælatiſ Eccleſiarum in
regno Franciæ conſtitutiſ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

tenus computari, sed diligenti consideratione adhibita, de temporum consideratione subduci. Coram quibus iudicibus pars Hildeshemensis Ecclesie authentica privilegia vestri monasterij exhiberi in iudicio & eorum copiam sibi fieri postulavit, ut per inspectionem eorum arguerent quod contra ipsa posset rationabiliter allegari. Ad quod tu, filia Abbatisa, taliter respondisti, quod hoc supervacuò petebatur, nec super hoc pars adversa debebat audiri. Nam cum tu, Abbatisa, intentionem tuam fundasses olim per eadem privilegia coram nobis, pars adversa nihil penitus obiciens contra ea, ad elidendam intentionem tuam prescriptionem solummodo allegavit, ad eandem probandam postulatis induciis & obtentis. Contra quod pars Hildeshemensis Ecclesie replicavit quod ad hoc saltem erant merito privilegia exhibenda ut si forsan tu contrariam sententiam reportares, cum innovato à nobis privilegio à te Abbatisa iudicibus ipsis exhibito, quod juxta mandatum nostrum in prænominato casu corrumpi debebat, etiam antiqua privilegia scinderentur. Cumque coram ipsis iudicibus, qui testibus utriusque partis receptis, & eorum depositionibus solemniter publicatis, de causæ meritis certiores effecti super controversiæ decisione tractabant, tu & pars adversa super privilegiorum exhibitione non desineretis adinvicem litigare, causam ipsam cum attestacionibus & allegationibus ad nos remissere sufficienter instructam. Partibus itaque propter hoc nuper in nostra presentia constitutis, licet coram iudicibus supradictis renuntiatum fuerit allegationibus & conclusum, ex abundantiam tamen audivimus quæcunque fuerunt ex utraque parte proposita. Et licet super privilegiorum exhibitione ac quibusdam aliis litigatum fuisset aliquandiu coram nobis, quia tamen liquidò constitit quod nos dudum eadem privilegia presentata nobis in iudicio diligenter inspicientes & examinantes prudenter, sententialiter approbavimus utraque parte presente, petitionem magistri Hugonis Canonici & procuratoris ejusdem Ecclesie decrevimus reprobendam. Investigantibus autem nobis sollicitè an prescriptio legitima, scilicet centenaria, probata esset, procurator ipse fuit de plano confessus quod aliter probata non erat nisi per testes quosdam qui dixerant testimonium de auditu, adiciens nihilominus in hoc casu testimonium de auditu merito admittendum, cum vix

posset aliquis inveniri qui haberet memoriam temporis tam longævi. Sed & illud deprehendimus manifestè, quod non sufficeret Hildeshemensis Ecclesiam prescriptionem centenariam probavisse, quia cum secundum juris ordinem & formam mandati nostri debuerint schismatum tempora de computatione subduci, & constet insuper quod in Romana Ecclesia schismata ferè per sexaginta quatuor annos diversis vicibus infra centum annorum limitem duraverunt, non solummodo de prescriptione centum annorum, sed etiam centum sexaginta quatuor constare debuit, ut intelligeretur prescriptio centenaria consummata. Nos igitur allegationem predictam, ut scilicet testimonium de auditu in hoc casu admitti deberet, frivolam reputantes, cum in hujusmodi casu hoc minime permittatur à jure, maxime cum illud inconueniens sequeretur, ut duo posset contradictoriè opposita comprobari, quia nobis constitit evidenter monasterium vestrum, sicut præmissum est, ad Romanam Ecclesiam pertinere, ac Hildeshemensis Ecclesiam centum annorum prescriptionem, quam objecerat, non probasse, de consilio fratrum nostrorum te, filia Abbatisa, nomine Romanæ Ecclesie, cujus fueras procuratrix, ab impetitione Ecclesie Hildeshemensis absolvimus, statuentes ut monasterium vestrum ea de cetero gaudeat libertate quæ in innovato à nobis privilegio invenitur expressa. Nulli ergo &c. nostræ diffinitionis & constitutionis &c. Si quis autem &c. Datum Laterani v. Idus Maij, anno undecimo.

*ARCHIEPISCOPIS ET
Episcopis, Abbatibus, & aliis Prelatis Ecclesiarum in regno Francie constitutis.*

T Etendisse Dominus arcum suum in internicionem populi sui quemadmodum inimicus & quasi hostis dexteram suam firmavisse videtur ut plaga inimici percuteret terram sanctam, cujus contritio magna est sicut mare, nec invenitur qui medeatur eidem. Bibit enim calicem iræ Dei profundum & latum, & amaritudine vehementi repleta, non habet ex omnibus caris suis qui sibi consolationem impendat. Clamat autem ad Dominum, nec exaudit; vociferatur ad eum vim patiens, & non salvat: quia destruxit eam & non pepercit, inimicum super ipsa lætificans, & cornu hostium suorum exaltans. Quis jam ergo Christi sanguine pretioso redemptori existere non videatur ingratus si

*Epist. 87.
Commodat
eis Gualam
Cardinalem &
Legatum.*

locum suæ redemptionis tanta videns calamitate contritum, toto sibi non compatiatur affectu? Cujus inquam saxo viscera duriora miseratione tantæ miseriæ non frangantur? Quis in tanta contumelia crucifixi tanto zelo debeat non succendi ut ad ejus injuriam repellendam ibi se pretiosæ morti, si oporteat, non evitet exponere ubi dignatus est ille pro ipso crucem ignominiosam subire; quandoquidem loca Christi nativitate sanctificata pollui conspici spurcitiis paganorum, & ante oculos quasi Iesu pendentis in cruce blasphemantes perfidos insultare, *Si filius Dei es, nunc de cruce descendas, & salva teipsum*, quem in tuis iterum crucifigimus & in tuo, viciniam dominici diversorij minimè reverentes, nec trepidantes ne suis injuriis lacessitus de vicino præseprio infans vagiat, ac de putridis immunditiis eorundem propè sedens puerpera virgo pudeat. Hujus itaque nos doloris immensitate percussi, hujus indignitate prægrandis injuriæ provocati, multifariè multisque modis, diligenter quidem, quamquam non efficaciter, hactenus ad liberationem sanctæ Christi hereditatis intendimus, & quanti in nobis altissimus ministraverit intendere non cessantes, cum ex apostolicæ provisionis officio nobis ad præfens incumbat Legatum in regnum Franciæ de nostro latere destinare, inter cetera quæ suo ministerio sunt gerenda, negotium crucis specialiter ei commissum promovendum. Cum igitur idem regnum inter alia regna mundi fuerit semper & sit nobis & apostolicæ sedi devotum ac speciali prærogativa dilectum, ut affectum sinceræ dilectionis quem gerimus circa ipsum in persona Legati evidentiùs monstraremus, talem de consilio fratrum nostrorum illuc duximus delegandum quem inter ceteros fratres nostros speciali caritate diligimus & familiariter benevolentia suis exigentibus meritis amplexamur, dilectum videlicet filium nostrum Gualam sanctæ Mariæ in Porticu Diaconum Cardinalem, virum utique vita, fama, scientiaque præclarum, concessa sibi plenaria potestate ut evellat & destruat, ædificet & plantet quæ in Ecclesia Dei evellenda & destruenda, proinde universitatem vestram monemus attentè & exhortamur in Domino per apostolica scripta præcipiendo mandantes quatenus præfatum Cardinalem tamquam Legatum apostolicæ sedis & magnum in Ecclesia Dei locum habentem, immo personam

nostram in eo recipientes humiliter & devotè, ipsiusque salutaribus monitis & præceptis tam super orientalis Ecclesiæ subventionem quàm super aliis quæ vice nostra duxerit disponenda pronis mentibus intendentes, mandata pariter & statuta ipsius tamquam devotionis filij recipiatis firmiter & servetis, de cujus nimirum circumspèctione provida & providentia circumspècta indubitanter fiduciam obtinemus quoniam dirigente Domino gressus ejus, ita regia via curabit incedere quòd, sicut ei viva voce dedimus in mandatis, non declinabit ad dexteram vel sinistram. Ipsi proinde universi & singuli reverentiam debitam & devotam obedientiam impendere satagatis, ne si, quod absit, à quoquam esset aliter attentatum, præter ipsius Cardinalis offensam, cujus sententiam, si quam in contumaces aut rebelles exigentibus meritis duceret promulgandam, faceremus usque ad condignam satisfactionem inviolabiliter observari, nostram quoque indignationem incurreret, qui secundum Apostolum omnem inobedientiam parati sumus ulcisci. Datum Anagninæ 1 v. Kal. Iunij, anno undecimo.

*GVALÆ SANCTÆ MARIÆ IN
Porticu Diacono Cardinali, apostolicæ
sedis Legato.*

Plenam gerentes de tua discretione fiduciam, causam quæ vertitur inter carissimum in Christo filium nostrum Philippum Regem & carissimam in Christo filiam nostram Ingeburgem Reginam Francorum illustres super maleficio quo idem Rex aseritur impeditus, tuæ duximus experientiæ committendam, per apostolica tibi scripta mandantes quatenus provisâ eidem Reginæ plenaria libertate, causam ipsam appellatione remota diligenter examines, & si de partium processerit voluntate, canonico sine decidas; alioquin ipsam sufficienter instructam ad nostrum remittas examen, præfigens partibus terminum competentem quo recepturæ sententiam per idoneos responsales nostro se conspectui repræsentent. Datum ut in alia.

*LONDONIENSI ET ROFFENSI
Episcopis, & Decano Lincolnienfi.*

Inter ceteras angustias & pressuras quibus peccatis exigentibus Ecclesia subiacet Anglicana, gravem venerabilis fratris nostri Eboracensis Archiepiscopi nuper accepimus questionem, quòd cum

*Epist. 86.
Committitur
ei causa divortij
Philippi
Regis.*

*Epist. 87.
De interdicto
provinciæ Ebo-
racensis ser-
vando.*

*Epist. 85.
Committitur
Gualam
Cardinali &
Legato.*